

Miért kívánatos különösen most a nők politikai joga ?

Werner Sombart 1912. évben a »Krieg und Kapitalismus« című könyvének előszavában azt írja, »hogy az ő könyve véletlenül oly időben jelenik meg, amelyben a háborús érdekek megint jobban magukkal ragadják a kedélyeket; ennél fogva, így folytatja, »a szellemek el vannak készülve arra, hogy jobban tudják méltányolni azt a páratlan nagy jelentőséget, mellyel a háború kultúréletünkre bírt, bír és bírni fog mindaddig, amíg férfiak kormányozzák a világot.« Az utolsó három év, úgy vélem, ennek ellenkezőjét bizonyítja; ez a korszak Európa kulturális életében eddig még át nem tekinthető visszaesést hozott magával, s ebből az következik, hogy oly időt élünk, melyben már nem kívánatos az, hogy csak a férfiak kormányozzák a világot. Maga P. I. Möbius, a nagy antiiepiinista is kénytelen megengedni azt, hogy a nő emancipációja igazolva van, ha azt az anyagi vagy szellemi szükség megkívánja. Ha valamikor, úgy most van meg ez a kívánalom. Európának és az egész kultúrvilágnak kibékítése csak úgy remélhető, ha a nők minden kultúrállamban politikai jogokat nyernek. A nők mindenestre ártatlanok, vagy legalább is a férfiaknál sokkal ártatlanabbak a mostani világkatasztrófa előidézésében. A megzavart erkölcsi rendet csakis a nők tetterős közreműködésével lehet megint helyreállítani. Ez a borzalmas háború a politikai kettős morál következménye. A modern nőmozgalom céljául kitűzte, hogy a kettős morál ellen felveszi a küzdelmet, s ez a küzdelem nemcsak a férfi és nő közötti viszonylatok kettős morálja ellen, hanem a társadalmi osztályoknak és a nemzeteknek egymáshoz való viszonyaiban fennálló kettős morál ellen is kivívandó. Adjátok meg Európa minden népének azt a demokratikus államszervezetet, mely politikai jogok tekintetében nem tesz különbséget férfi és nő között — és Európa nemzetei megszabadulnak a világháború rémes lidércnyomásától s testvérként ölelkeznek.

Dr. Giesswein Sándor.